

Недержавне пенсійне забезпечення здійснюється: пенсійними фондами шляхом укладення пенсійних контрактів між адміністраторами пенсійних фондів та вкладниками таких фондів.

У проєкті Стратегії розвитку пенсійної системи до 2022 року пропонуються наступні заходи: модернізація і створення єдиної системи персоналізованого обліку громадян на основі інформаційних ресурсів державних позабюджетних фондів повинні забезпечити повну ідентифікацію громадян, облік їх трудових і соціальних прав, включаючи заходи соціальної підтримки, ведення повної трудової та соціальної документації громадян в електронному вигляді (зокрема, електронної трудової книжки працівника).

Необхідно також зробити цю систему відкритою, щоб кожен громадянин міг оцінити розмір своєї майбутньої пенсії або перевірити правильність її нарахування.

Інформаційні джерела:

1. Кириленко О. П. Соціальне страхування : підруч. / за ред. О. П. Кириленко та В. С. Толуб'яка. – Тернопіль : Екон. думка ТНЕУ, 2016. – 516 с.

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ ВІДНОСИНИ В АГРОПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Слєпцова Ю.А., Царевський М.В., Дубина В.В., гр. маг ОіО 1-1
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.О. Велієва**
Державний біотехнологічний університет

Фінансово-кредитні відносини в агропромисловому виробництві досить актуальна та цікава для дослідження тема, тому що, рівень фінансової підтримки модернізації виробничого процесу сільськогосподарських підприємств України відіграє важливу роль у розвитку аграрного сектору економіки.

Фінансово-кредитні відносини були дуже важкими для аграрного сектору економіки в ринкових умовах. Потреби сільськогосподарських товаровиробників у фінансових та кредитних ресурсах не повністю задоволені. Основна проблема - це переплата за кредитами.

Одним із стратегічних напрямків державної аграрної політики в Україні є формування аграрного ринку. Важливою умовою функціонування ринку є наявність добре розвиненої інфраструктури.

Фінансово-кредитна інфраструктура - це особлива багатогранна економічна структура, яка виступає як група особливих видів

діяльності суб'єктів господарювання на фінансово -кредитних ринках. Ці підрозділи, які виконують кожен вид діяльності, встановлюють між собою економічні відносини, а реалізація цих відносин відбувається в процесі передачі активів на фінансовому ринку, оскільки фінансова інфраструктура та кредит представляють ряд природних факторів. Єдиний спосіб адаптації та розвитку відносин між фінансовою та кредитною інфраструктурою в аграрному секторі ще не розроблений.

Фінансово-кредитна інфраструктура - це група установ, які створюють необхідні фінансові умови для стабільної роботи. Це відкрита система, рівень і напрямок розвитку якої безпосередньо залежить від існуючої економічної системи.

Кількість факторів, що стимулюють розвиток інфраструктури, перевищує кількість сприятливих умов, що пояснює неефективність елементів фінансово-кредитної інфраструктури, дисбаланс та недостатню координацію.

Сільському господарству сьогодні потрібна більша фінансова допомога, яка залежить від: сезонності виробництва, обороту, тривалого обороту капіталу, стану його матеріально-технічної бази, недосконалої амортизаційної політики, нерівності цін між сільськогосподарською та промисловою продукцією, технічних процесів, їх соціально-економічного значення.

Центральною ланкою фінансово-кредитної інфраструктури є комерційні банки. Наявність збалансованої, ефективно функціонуючої фінансово-кредитної інфраструктури є умовою сталого розвитку агропромислового виробництва. Необхідними умовами для реалізації позитивних змін є модернізація системи банківського кредитування агроформувань.

Говорячи про кредитну інфраструктуру, маємо на увазі комплекс кредитних установ з різною організаційною будовою, об'єднаних загальною метою кредитного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників. На даному етапі розбудови економіки до складу такої структури різним ступенем інтеграції, на мою думку, повинні увійти: Аграрний банк; Спеціальний кредитний фонд; кооперативні банки; кредитні спілки; комерційні банки. Умовно таку систему можна назвати «Агрокредит».

Отже, розвиток аграрного ринку гарантує надійне ресурсне забезпечення виробництва і реалізації продукції та продовольства, сприяє розвитку підприємництва в аграрному секторі, виявляє і усуває суперечності між сільськогосподарським виробництвом, переробкою, харчовою промисловістю, торгівлею і споживачами. Необхідно забезпечити оптимальне формування і системне функціонування

фінансово-кредитної інфраструктури. Доцільно сприяти збільшенню кількості об'єктів інфраструктури, а саме сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів, що забезпечить функціонування ринкової інфраструктури в інтересах сільськогосподарських товаровиробників, знижуючи при цьому вплив монополізованих переробних підприємств і торгово-посередницького бізнесу.

Інформаційні джерела:

1. Кузнецова Л.В. Банківський кредит як джерело фінансового забезпечення розвитку АПК України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2014.
2. Саблук П.Т. Проблеми забезпечення доходності агропромислового виробництва в Україні в постіндустріальний період. *Економіка АПК*. 2008.

ФІНАНСОВІ ПОСЕРЕДНИКИ ТА ЇХ РОЛЬ НА ФІНАНСОВОМУ РИНКУ

Слепцова Ю.А., гр. ФН 4-2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.С. Морозова**
Державний біотехнологічний університет

Розвиток фінансових відносин, підвищення ролі фінансового ринку в економіці та суспільному відтворенні неминуче призводить до збільшення і розвитку видів фінансових послуг. До недавнього часу провідну роль на фінансовому ринку відігравали комерційні банки, але наразі небанківські установи почали активно розвиватись та займати важливе місце серед учасників фінансового ринку.

Фінансові посередник – це юридична особа, яка на підставі ліцензії здійснює комерційну або посередницьку діяльність стосовно обігу приватизаційних паперів.

Діяльність фінансових посередників полягає в створенні нових фінансових інструментів. Фінансові інститути, які виконують посередницькі функції отримують прибуток за рахунок економії, що виникає за рахунок зростання масштабу операцій, здійснюючи аналіз кредитоспроможності потенційних кредиторів, розробку порядку надання позик і розрахунків за них, рівномірно розподіляючи ризики.

Діяльність фінансових посередників направлена на допомогу приватним особам, які мають заощадження, зробити їх капіталом та інвестувати у різні підприємства. Система спеціалізованих